

хоре, се пакъ не можемъ да са въздържимъ. Отъ какво ли става това тѣй?— Отъ тѣй че ный смы хора съ слаба воля. Хората, които съ съ твърда воля, въ обѣщаніята си са твърды: желаніето имъ е свято, словото имъ е законъ.

А какъ ли выхмы си помогнали на тѣзи си слабостъ? Это какъ поне малко: трѣва подиръ покаяніето да принесемъ приличны плодове, а то значи за всѣкой грѣхъ да претеглемъ по нѣкакво си наказаніе, за всѣко лошо дѣло да направимъ по нѣкакво си добро. И тѣй ако ты си навикнѣлъ да осждаши, да обиждаши, да сгнѣвиши, то раскай са, вѣчи са че не ще правиши вечи това, и за напредъ стори намѣреніе че за всѣкы гнѣвъ, за всѣка обыда, за всѣко ѹдѣмваніе ще стрѣвашъ поне по нѣколко поклоны. Ако ли си приевикнѣлъ да лжешъ или некабосвашъ, то раскай са, обѣщай са че веки не ще стрѣвашъ тѣй, и за напредъ рѣчи че за всѣко изажгваніе ще претърпиши нѣщо двойно. Ако ли си навикнѣлъ да ѣдешъ и піешъ повече и забранены иѣща; то раскай са, дай обѣщаніе че не ще правиши вѣки тѣй, и за напредъ кажи че за всѣкой такъвзи слѣчай ще постиши день или два. Изовію, за всѣкы какъвзто и да бы былъ твой порокъ, противопологай мѣ нѣкакво добро дѣло.—Ако ли ты малко са свѣниши отъ грѣхъ: то извѣстното вѣкы за тебе наказаніе ще та накара да са въздържиши отъ него. А за да вжде обѣщаніето ти твърдо, моли дѣховнымъ си О-